

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2022. gada 12. maijā *

Satura rādītājs

Atbilstošās tiesību normas	3
Pasaules Tirdzniecības organizācijas tiesības	3
Savienības tiesības	4
Tiesvedības priekšvēsture	6
Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums	7
Lietas dalībnieku prasījumi Tiesā	9
Par apelācijas sūdzību	10
Par pirmo pamatu	10
Lietas dalībnieku argumenti	10
Tiesas vērtējums	11
Par otro pamatu	14
Lietas dalībnieku argumenti	14
Tiesas vērtējums	15
Par trešo pamatu	17
Lietas dalībnieku argumenti	17
Tiesas vērtējums	18
Par pretapelācijas sūdzību	20
Par pirmo pamatu	21

* Tiesvedības valoda – angļu.

Lietas dalībnieku argumenti	21
Tiesas vērtējums	22
Par otro pamatu	23
Lietas dalībnieku argumenti	23
Tiesas vērtējums	24
Par tiesāšanās izdevumiem	24

Apelācija – Dempings – Īstenošanas regula (ES) 2017/763 – Konkrēts Korejas Republikas izcelsmes vieglā termopapīra imports – Galīgais antidempinga maksājums – Regula (ES) 2016/1036 – 6., 16. un 18. pants – Pierādījumi – Informācija, kas sniegta ārpus atbildes uz antidempinga anketu – Pārdevumu izsvēršana, kas ietekmē dempinga aprēķinu – 2. panta 1. un 3. punkts – Normālās vērtības aprēķināšana – Aprēķina metožu hierarhija – 3. panta 2. un 3. punkts – Kaitējums – Cenu samazinājuma starpības aprēķins – Pretapelācijas sūdzība – 2. panta 11. punkts – Dempinga faktiskais apmērs – 18. pants – Atbrīvojums no atbildes uz antidempinga anketu – Nesadarbošanās neesamība

Lietā C-260/20 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2020. gada 11. jūnijā iesniedza

Eiropas Komisija, ko sākotnēji pārstāvēja *J.-F. Brakeland* un *A. Demeneix*, vēlāk – *J.-F. Brakeland* un *G. Luengo*, pārstāvji,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pārējās lietas dalībnieces –

Hansol Paper Co. Ltd, Seula (Dienvidkoreja), ko pārstāv *J.-F. Bellis*, *B. Servais* un *V. Crochet*, advokāti,

prasītāja pirmajā instancē,

European Thermal Paper Association (ETPA), Cīrihe (Šveice), ko pārstāv *H. Hobbelen*, *B. Vleeshouwers* un *K. Huyghebaert*, *advocaten*, kā arī *J. Rivas*, *abogado*,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē,

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja *A. Prehala* [*A. Prechal*] (referente), tiesneši *J. Pasers* [*J. Passer*], *F. Biltšens* [*F. Biltgen*], *N. Vāls* [*N. Wahl*] un *M. L. Arasteja Saūna* [*M. L. Arastey Sahún*],

ģenerālvokāts: *P. Pikamēe* [*P. Pikamäe*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2022. gada 13. janvāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar apelācijas sūdzību Eiropas Komisija lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2020. gada 2. aprīļa spriedumu *Hansol Paper*/Komisija (T-383/17, nav publicēts, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”, EU:T:2020:139), ar kuru tā atcēla Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2017/763 (2017. gada 2. maijs), ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts konkrēta Korejas Republikas izcelsmes vieglā termopapīra importam (OV 2017, L 114, 3. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētā regula”), ciktāl šī regula attiecās uz *Hansol Paper Co. Ltd* (turpmāk tekstā – “*Hansol*”).
- 2 Ar pretapelācijas sūdzību *European Thermal Paper Association (ETPA)* lūdz atcelt pārsūdzēto spriedumu.

Atbilstošās tiesību normas

Pasaules Tirdzniecības organizācijas tiesības

- 3 Eiropas Savienības Padome ar Lēmumu 94/800/EK (1994. gada 22. decembris) par daudzpusējo sarunu Urugvajes kārtā (no 1986. gada līdz 1994. gadam) panākto nolīgumu slēgšanu Eiropas Kopienas vārdā jautājumos, kas ir tās kompetencē (OV 1994, L 336, 1. lpp.), apstiprināja 1994. gada 15. aprīlī Marrākešā parakstīto Līgumu par Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) izveidošanu, kā arī nolīgumus, kas ietverti minētā līguma 1., 2. un 3. pielikumā, tostarp Nolīgumu par 1994. gada Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību VI panta īstenošanu (OV 1994, L 336, 103. lpp.; turpmāk tekstā – “Antidempinga nolīgums”).
- 4 Antidempinga nolīguma 2. pantā “Dempinga noteikšana” ir noteikts:

“2.1. Šī Līguma nozīmē prece tiek uzskatīta par realizētu dempinga apstākļos, t.i., par tādu, kura tiek realizēta citas valsts tirdzniecībā zem savas normālās vērtības, ja eksporta cena precei, kura tiek eksportēta no vienas valsts uz citu, ir zemāka par salīdzinošo cenu parastajā tirdzniecības apritē līdzīgām precēm, ja tās paredzētas patēriņam eksportētāja valstī.

2.2. Ja nenotiek līdzīgas preces realizācija parastajā tirdzniecības apritē eksportētājas valsts iekšējā tirgū vai ja sakarā ar noteiktu situāciju tirgū vai zemu pārdošanas apjomu eksportētājas valsts iekšējā tirgū šāda pārdošana neļauj veikt pienācīgu salīdzināšanu, dempinga starpība (marža) tiek noteikta, salīdzinot ar līdzīgas preces salīdzinošajām cenām, kad tā tiek eksportēta uz attiecīgo trešo valsti, ar noteikumu, ka šī cena ir reprezentatīva, vai ar ražošanas izmaksām izcelsmes valstī, pieskaitot pienācīgu administratīvo, realizācijas un vispārējo izmaksu un peļņas summu.

[..]”

Savienības tiesības

- 5 Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV 2016, L 176, 21. lpp.; turpmāk tekstā – “pamatregula”), 1. pantā ir noteikts:

“1. Antidempinga maksājumu var piemērot visiem izstrādājumiem par dempinga cenām, kuru brīva apgrozība Savienībā rada kaitējumu.

2. Izstrādājumu uzskata par dempinga izstrādājumu, ja to eksportē uz Savienību par cenu, kas parastās tirdzniecības operācijās eksportētājvalstī ir zemāka, salīdzinot ar līdzīga izstrādājuma cenu.

[..]”

- 6 Šīs regulas 2. pantā “Dempinga konstatēšana” ir paredzēts:

“1. Normālo vērtību parasti nosaka, pamatojoties uz cenām, kādas eksportētājvalstī ir maksājuši vai maksās neatkarīgie klienti.

Taču gadījumos, kad eksportētājs eksportētājvalstī neražo vai nepārdod līdzīgu preci, normālo vērtību var noteikt, pamatojoties uz citu pārdevēju vai ražotāju cenām.

[..]

2. Lai noteiktu normālo vērtību, parasti izmanto pašmāju patēriņam paredzēta līdzīga izstrādājuma pārdošanas apjomu, ja tas veido 5 % vai vairāk no attiecīgā izstrādājuma pārdošanas apjoma Savienībā. Taču var izmantot arī mazākus pārdošanas apjomus, ja, piemēram, noteiktās cenas uzskata par raksturīgām attiecīgajam tirgum.

3. Ja parastajās tirdzniecības operācijās nav identiska izstrādājuma noiet[a] vai tas ir nepietiekams, vai arī konkrētā tirgus situācija neļauj veikt pienācīgu salīdzināšanu, identiskā izstrādājuma normālo vērtību aprēķina, pamatojoties uz ražošanas izmaksām izstrādājuma izcelsmes valstī, kurām pieskaitītas pārdošanas, vispārējās un administratīvās izmaksas saprātīgā apmērā, kā arī peļņa, vai arī pamatojoties uz parastajās tirdzniecības operācijās izmantotajām eksporta cenām, eksportējot izstrādājumu uz atbilstīgu trešo valsti, ar noteikumu, ka šīs cenas ir reprezentatīvas cenas.

[..]

9. Gadījumos, kad eksporta cenas nav vai izrādās, ka tā nav ticama, jo eksportētājs un importētājs vai trešā persona ir savstarpēji saistīti vai ir vienojušies par kompensāciju mehānismu, eksporta cenu var noteikt, pamatojoties uz cenu, par kādu importētos izstrādājumus pirmo reizi pārdod tālāk neatkarīgam pircējam, vai arī izmanto kādu citu pieņemamu pamatu, ja izstrādājumi netiek pārdoti tālāk neatkarīgam pircējam vai tie [ne] tiek tālāk pārdoti tādā stāvoklī, kādā tika importēti.

[..]

11. Ņemot vērā attiecīgos taisnīgas salīdzināšanas noteikumus, izmeklēšanas laikposmā parasti nosaka dempinga starpību, pamatojoties uz vidējās svērtās normālās vērtības un visu uz Savienību orientēto eksporta darījumu vidējo svērto cenu salīdzinājumu vai arī uz atsevišķu normālo vērtību un atsevišķu eksporta uz Savienību cenu salīdzinājumu uz atsevišķu darījumu bāzes. Taču normālo vērtību, kas noteikta, pamatojoties uz vidējo svērto lielumu, var salīdzināt ar visu atsevišķo eksporta uz Savienību darījumu cenām tad, ja ir eksporta cenas, kas ievērojami atšķiras atkarībā no pircējiem, reģioniem vai laikposmiem, un ja šīs daļas pirmajā teikumā norādītās metodes pilnībā neatspoguļo veiktā dempinga apmērus. Šī daļa neizslēdz atļasi saskaņā ar 17. pantu.”

7 Minētās regulas 3. pantā “Kaitējuma noteikšana” ir noteikts:

“1. Ja nav norādīts citādi, ievērojot šo regulu, termins “kaitējums” nozīmē būtisku kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, būtiska kaitējuma draudus Savienības ražošanas nozarei vai šādas ražošanas nozares veidošanās būtisku aizkavēšanu, un to interpretē saskaņā ar šā panta noteikumiem.

2. Kaitējuma noteikšanā pamatojas uz tiešiem pierādījumiem un objektīvi pārbauda:

a) importa par dempinga cenām apjomu un ietekmi uz līdzīgu izstrādājumu cenām Savienības tirgū; un

b) šāda importa turpmāko ietekmi uz Savienības ražošanas nozari.

3. Atkarībā no tā, kāds ir importa par dempinga cenām apjoms, spriež, vai ir bijis ievērojams importa par dempinga cenām pieaugums – vai nu absolūtā izteiksmē, vai attiecībā pret ražošanu vai patēriņu Savienībā. Atkarībā no šā importa ietekmes uz cenām spriež, vai imports par dempinga cenām ir piedāvājis ievērojami zemāku cenu salīdzinājumā ar līdzīga izstrādājuma cenu Savienības ražošanā vai arī šāda importa rezultātā notiek ievērojama cenu pazemināšanās vai arī tiek ievērojami aizkavēta cenu celšanās, kas pretējā gadījumā būtu notikusi. Viens vai vairāki no šiem faktoriem nevar droši norādīt, kāds lēmums jāpieņem.”

8 Šīs pašas regulas 6. pantā “Izmeklēšana” ir noteikts:

“1. Pēc lietas izskatīšanas uzsākšanas Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm sāk izmeklēšanu Savienības līmenī. Šāda izmeklēšana ietver gan dempinga, gan kaitējuma izmeklēšanu, un abas izmeklēšanas veic vienlaicīgi.

Lai konstatējumi būtu reprezentatīvi, izvēlas attiecīgu izmeklēšanas laikposmu, kas dempinga gadījumā parasti ir vismaz seši mēneši tieši pirms lietas izskatīšanas uzsākšanas.

[..]

2. Pusēm, kurām nosūta antidempinga izmeklēšanas aptaujas lapas, atvēl 30 dienas atbilžu sagatavošanai. [..]

[..]

8. Izņemot 18. pantā paredzētos apstākļus, ciktāl iespējams, pārbauda ieinteresēto pušu sniegtās informācijas precizitāti.

[..]”

- 9 Pamatregulas 16. pantā “Pārbaudes apmeklējumi” ir paredzēts:

“1. Ja Komisija uzskata par nepieciešamu, tā var sarīkot vizītes, lai pārbaudītu importētāju, eksportētāju, tirgotāju, aģentu, ražotāju, tirdzniecības asociāciju un organizāciju dokumentāciju un pārbaudītu par dempingu un zaudējumiem sniegto informāciju. Ja nav pienācīgas un savlaicīgas atbildes, Komisija var izvēlēties neveikt pārbaudes apmeklējumu.

[..]”

- 10 Šīs regulas 18. pantā “Nesadarbošanās” ir noteikts:

“1. Gadījumā, ja kāda no ieinteresētajām pusēm atsakās darīt pieejamu vai kā citādi nesniedz nepieciešamo informāciju šajā regulā paredzētajā termiņā vai arī ievērojami kavē izmeklēšanu, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem, var izdarīt pagaidu vai galīgos konstatējumus, pozitīvus vai negatīvus.

Ja atklājas, ka kāda no ieinteresētajām pusēm ir sniegusi nepatiesu vai maldinošu informāciju, minēto informāciju neņem vērā un izmanto pieejamos faktus.

Ieinteresētajām pusēm dara zināmu to, kādas sekas var radīt nesadarbošanās.

[..]

3. Ja arī ieinteresētās puses iesniegtā informācija nav nevainojama visos aspektos, to tomēr ņem vērā ar noteikumu, ka neviens no trūkumiem nerada nevajadzīgus sarežģījumus precīza un pieņemama konstatējuma iegūšanai un ka informācija tiek iesniegta savlaicīgi un ir pārbaudāma, un attiecīgā puse lietas labā ir darījusi, ko spējusi.

[..]”

Tiesvedības priekšvēsture

- 11 Tiesvedības priekšvēsture ir aprakstīta pārsūdzētā sprieduma 1.–22. punktā, un to var rezumēt šādi.
- 12 *Hansol* ir Dienvidkorejā reģistrēta sabiedrība, kas ražo un eksportē vieglo termopapīru, tostarp uz Eiropas Savienību.
- 13 Pēc tam, kad bezpeļņas organizācija *ETPA*, kas pārstāv Eiropas vieglā termopapīra ražotāju intereses, iesniedza sūdzību, Komisija 2016. gada 18. februārī sāka antidempinga izmeklēšanu attiecībā uz vieglo termopapīru, kas sver 65 g/m² vai mazāk; ruļļos, kuru platums ir 20 cm vai vairāk, ar ruļļa svaru (ieskaitot papīru) 50 kg vai vairāk un ruļļa diametru (ieskaitot papīru) 40 cm vai vairāk (turpmāk tekstā – “lielie ruļļi”); ar bāzes pārklājumu no vienas vai abām pusēm vai bez tā; ar termojutīgas vielas (krāsvielas un attīstītāja maisījums, kas karsēšanas procesā reagē un veido attēlu) pārklājumu no vienas vai abām pusēm; ar virspārklājumu vai bez tā, ar izcelsmi Korejas Republikā un kas patlaban tiek klasificēts ar četriem dažādiem KN kodiem (turpmāk tekstā – “attiecīgais ražojums”).

- 14 Izmeklēšanas periodā no 2015. gada 1. janvāra līdz 2015. gada 31. decembrim *Hansol* Savienībā pārdeva attiecīgo ražojumu neatkarīgiem klientiem, kā arī saistītam tirgotājam *Hansol Europe BV* (turpmāk tekstā – “*Hansol Europe*”) un četriem saistītiem pārveidotājiem, proti, *Schades Ltd*, *Schades Nordic A/S*, *Heipa technische Papiere GmbH* (turpmāk tekstā – “*Heipa*”) un *R+S Group GmbH* (turpmāk tekstā – “*R+S*”). Saistīto pārveidotāju darbība konkrēti bija šī ražojuma pārveidošana jaunos produktos, kuri tiek saukti par “mazajiem ruļļiem” un kuri tika pārdoti Savienībā nesaistītiem vai saistītiem pircējiem.
- 15 Cits Dienvidkorejas ražotājs eksportētājs *Hansol Artone Co. Ltd* (turpmāk tekstā – “*Artone*”), kas bija saistīts ar *Hansol*, sadarbojās antidempinga izmeklēšanā.
- 16 Pēc tam, kad 2016. gada 19. februārī tika saņemta antidempinga anketa par attiecīgā ražojuma ražotājiem eksportētājiem, *Hansol* pieprasīja, lai *Schades Nordic*, *Heipa* un *R+S* tiktu atbrīvoti no pienākuma aizpildīt anketu, ņemot vērā to, ka šie uzņēmumi attiecīgo ražojumu nepārdod neatkarīgiem klientiem Savienībā vai pārdod to ierobežotā apmērā.
- 17 2016. gada 23. februārī Komisija piekrita šim lūgumam, vienlaikus saglabājot tiesības nosūtīt citus izziņu vai informācijas pieprasījumus.
- 18 Pēc *Hansol* sniegtās informācijas pārbaudes Komisija 2016. gada 7. martā nolēma, ka *Schades Nordic*, *Heipa* un *R+S* ir jāatbild uz noteiktām antidempinga anketas daļām.
- 19 Pēc apmeklējuma *Schades* telpās Komisija 2016. gada 21. martā informēja *Hansol*, ka 2016. gada 7. marta informācijas pieprasījumi tagad attiecas tikai uz *Schades*.
- 20 Komisija 2016. gada 15. aprīlī apstiprināja, ka ir saņēmusi *Hansol*, *Artone*, *Hansol Europe*, kā arī *Schades* atbildes uz antidempinga anketām. No 2016. gada 15. jūnija līdz 26. augustam Komisija veica pārbaudes apmeklējumus šo uzņēmumu telpās.
- 21 2016. gada 16. novembrī Komisija pieņēma Īstenošanas regulu (ES) 2016/2005, ar ko nosaka pagaidu antidempinga maksājumu konkrēta Korejas Republikas izcelsmes vieglā termopapīra importam (OV 2016, L 310, 1. lpp.).
- 22 Laikā no 2016. gada 17. novembra līdz 2017. gada 23. martam *Hansol* iesniedza savus apsvērumus par informatīvajiem dokumentiem, kuros bija atkārtoti Komisijas provizoriskie un galīgie secinājumi.
- 23 Komisija 2017. gada 2. maijā pieņēma apstrīdēto regulu, ar ko attiecīgā ražojuma importam piemēro galīgo antidempinga maksājumu, nosakot fiksētu summu 104,46 EUR par tonnu neto.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 24 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 20. jūnijā, *Hansol* cēla prasību atcelt apstrīdēto regulu.
- 25 Prasības pamatojumam *Hansol* izvirzīja piecus pamatus. Tikai pirmā pamata otrās daļas pirmajam iebildumam, otrā pamata pirmajai daļai, ceturtajam pamatam, kā arī piektā pamata otrajai un trešajai daļai ir nozīme, izvērtējot apelācijas un pretapelācijas sūdzībā izvirzītos pamatus.

- 26 Ar 2017. gada 27. novembra rīkojumu Vispārējās tiesas septītās palātas priekšsēdētājs atļāva *ETPA* iestāties lietā Komisijas prasījumu atbalstam.
- 27 Ar pārsūdzēto spriedumu Vispārējā tiesa atcēla apstrīdēto regulu. Ar pirmā pamata otro daļu, kas balstīta uz pamatregulas 2. panta 11. punkta pārkāpumu, *Hansol* apstrīdēja dempinga starpības aprēķinu attiecīgajam ražojumam. Tā būtībā apgalvoja, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, izsverot pārdošanu nesaistītiem klientiem Savienībā salīdzinājumā ar pārdošanu saistītajiem pārstrādātājiem, kas attiecīgi novērtēta no 15 līdz 25 % no kopējā pārdošanas apjoma attiecībā uz pirmajiem minētajiem un no 75 līdz 85 % no kopējā pārdošanas apjoma attiecībā uz šiem otrajiem. Komisija neesot ņēmusi vērā daudzumu, ko *Schades Nordic* pārdeva neatkarīgajiem klientiem.
- 28 Pārsūdzētā sprieduma 84.–87. un 92. punktā izklāstīto iemeslu dēļ Vispārējā tiesa konstatēja apgalvoto svēruma kļūdu. Tā kā Komisijas veiktie aprēķini neatspoguļoja *Hansol* veiktā dempinga patieso apmēru, Vispārējā tiesa uzskatīja, ka Komisija ir pārkāpusi pamatregulas 2. panta 11. punktu.
- 29 Otrā pamata pirmajā daļā *Hansol* apgalvoja, ka šīs svēruma kļūdas dēļ galīgais antidempinga maksājums 104,46 EUR par tonnu neto, ko Komisija noteica apstrīdētajā regulā, atspoguļo dempinga līmeni, kas ir augstāks par izmeklēšanas laikā konstatēto. Pārsūdzētā sprieduma 100.–106. punktā Vispārējā tiesa apmierināja šo daļu, pamatojoties uz to, ka galīgais maksājums tika noteikts, pamatojoties uz iepriekš konstatēto svēruma kļūdu.
- 30 Ceturtais pamats attiecās uz pamatregulas 2. panta 1. punkta pārkāpumu. *Hansol* apgalvoja, ka Komisija esot kļūdaini noteikusi normālo vērtību, kas paredzēta šīs regulas 2. panta 3. punktā. Pārsūdzētā sprieduma 152.–158. punktā Vispārējā tiesa apmierināja šo pamatu. Tiesa būtībā konstatēja, ka, lai gan *Artone* iekšzemes tirgū nepārdod divus ražojumu veidus un Komisija ir apstiprinājusi, ka viena no šiem ražojumu veidiem *Hansol* pārdevumi iekšzemes tirgū ir reprezentatīvi, Komisija abiem ražojumu veidiem nolēma aprēķināt normālo vērtību saskaņā ar pamatregulas 2. panta 3. punktu. Vispārējā tiesa konstatēja, ka šāda *Artone* normālās vērtības noteikšana ir pretrunā pamatregulas 2. panta 1. punktam, kurā noteikts, ka gadījumā, ja eksportētājs nepārdod līdzīgu ražojumu, normālo vērtību nosaka, pamatojoties uz citu pārdevēju vai ražotāju cenām, nevis uz attiecīgā uzņēmuma ražošanas izmaksām. Tā noraidīja Komisijas argumentus, kas balstījās uz apstākļiem, ka izmaksu struktūras vai pārdošanas cenas starp *Hansol* un *Artone* ievērojami atšķiras, pamatojoties uz to, ka šie apstākļi nav daļa no atkāpēm no normālās vērtības noteikšanas metodes, kas balstīta uz faktiskajām cenām. Tāpēc Vispārējā tiesa secināja, ka Komisija, nosakot *Artone* normālo vērtību, ir pārkāpusi pamatregulas 2. panta 1. punktu.
- 31 Ar piektā pamata otro daļu, kas balstīta uz pamatregulas 3. panta 1.–3. punkta un 5.–8. punkta, Savienības tiesu judikatūras, PTO lēmumu, Komisijas iepriekšējās lēmumu pieņemšanas prakses un taisnīga salīdzinājuma un vienlīdzīgas attieksmes principu pārkāpumu, *Hansol* apstrīdēja kaitējuma apmēra noteikšanu. *Hansol* citastarp sūdzējās, ka Komisija kaitējumu ir novērtējusi, pēc analogijas piemērojot pamatregulas 2. panta 9. punktu un mākslīgi veidojot lielo ruļļu eksporta cenu, nevis balstoties uz galīgajām lielo ruļļu cenām, kas faktiski tika piemērotas, tos pārdodot neatkarīgiem klientiem.
- 32 Pārsūdzētā sprieduma 197.–205. punktā Vispārējā tiesa konstatēja, ka pastāv kļūda, kas ietekmē kaitējuma starpības aprēķināšanu, un apmierināja piektā pamata otro daļu. Tā būtībā uzskatīja, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu, novērtējot kaitējuma esamību, aprēķinot *Schades* attiecīgā ražojuma tālākpārdošanas eksporta cenu neatkarīgiem klientiem, citastarp atskaitot pārdošanas

izdevumus, administratīvās un citas vispārējās izmaksas (turpmāk tekstā – “PVA”) un peļņas normu, lai iegūtu šo hipotētisko izmaksu, apdrošināšanas un pārvadājumu (turpmāk tekstā – “CIF”) cenu pie Savienības robežas, nevis izmantotu faktiskās pārdošanas cenas, kas noteiktas šīs tālākpārdošanas rezultātā, un atskaitītu tikai pārdošanas izmaksas. Tā uzskatīja, ka, runājot par *Schades* attiecīgās preces tālākpārdošanu neatkarīgiem klientiem, tās attiecās nevis uz nelielu ruļļu pārdevumiem, bet gan uz pašu aplūkoto ražojumu. Tā secināja, ka tieši šis ražojums ir konkurējis ar līdzīgu Savienības ražošanas nozares ražojumu un radījis kaitējumu minētajai ražošanas nozarei, tāpēc kaitējuma “aprēķina atskaites punkts” bija nevis Savienības robeža, bet gan *Schades* neatkarīgie klienti.

- 33 Visbeidzot piektā pamata trešajā daļā par pamatregulas 3. panta 2., 3. un 6. punkta pārkāpumu *Hansol* uzskatīja, ka apgalvotās kļūdas šī pamata otrajā daļā un pirmā pamata otrajā daļā izkropļo arī cenu samazinājuma starpības un mērķa cenu starpības aprēķinu.
- 34 Pārsūdzētā sprieduma 208.–213. punktā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka novērtējuma kļūda ir ietekmējusi arī cenu samazinājuma aprēķinu, jo Komisija izmantoja šo pašu izsvērumu šim pēdējam aprēķinam. Tā kā Vispārējā tiesa nevarēja izslēgt, ka šī kļūda kopā ar to kļūdu, kas pieļauta, aprēķinot kaitējuma starpību, ietekmē arī cenu samazinājuma analīzi un importa par dempinga cenām ietekmes uz līdzīgām Savienības ražošanas nozares precēm pārbaudi, tā nolēma piektā pamata trešo daļu apmierināt.

Lietas dalībnieku prasījumi Tiesā

- 35 Apelācijas sūdzībā Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:
- atcelt pārsūdzēto spriedumu, noraidīt pirmajā instancē celto prasību un piespriest *Hansol* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
 - pakārtoti – nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai un atlikt lēmuma pieņemšanu par tiesāšanās izdevumiem gan saistībā ar tiesvedību pirmajā instancē, gan ar apelācijas tiesvedību.
- 36 *ETPA* prasījumi ir tādi paši kā Komisijai.
- 37 *Hansol* prasījumi Tiesai ir šādi:
- apelācijas sūdzību noraidīt;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā;
 - piespriest *ETPA* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā.
- 38 Pretapelācijas sūdzībā *ETPA* prasījumi Tiesai ir šādi:
- atcelt pārsūdzēto spriedumu, noraidīt pirmajā instancē celto prasību un piespriest *Hansol* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
 - pakārtoti – nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai un atlikt lēmuma pieņemšanu par tiesāšanās izdevumiem pirmajā instancē un apelācijas tiesvedībā.

39 *Hansol* prasījumi Tiesai ir šādi:

- pretapelācijas sūdzību noraidīt;
- piespriest *ETPA* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

40 Apelācijas sūdzības pamatojumam Komisija, kuru atbalsta *ETPA*, izvirza trīs pamatus. Pirmais pamats ir par pierādījumu sagrozīšanu un kļūdainu to tiesību normu interpretāciju, kas piemērojamas datiem, uz kuriem Komisija varēja balstīties, nosakot eksporta cenu. Otrais pamats ir par pamatregulas 2. panta 1. un 3. punkta kļūdainu interpretāciju, lai noteiktu normālo vērtību pārdošanas iekšējā tirgū neesamības gadījumā. Trešais pamats ir par pamatregulas 3. panta kļūdainu interpretāciju, nosakot cenu samazinājuma starpību gadījumā, ja eksports uz Savienību notiek ar saistītu struktūru starpniecību.

Par pirmo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 41 Komisija apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 84.–87., 92. un 100.–106. punktā Vispārējā tiesa esot kļūdaini novērtējusi pierādījumus, kas nepieciešami, lai noteiktu eksporta cenu saskaņā ar pamatregulas 2. panta 9. punktu.
- 42 Galvenokārt Komisija uzskata, ka Vispārējā tiesa ir sagrozījusi pierādījumus, pārsūdzētā sprieduma 85. un 86. punktā uzskatot, ka no administratīvā procesa laikā iesniegtajiem pierādījumiem izriet, ka vismaz viens saistītais pārveidotājs, proti, *Schades Nordic*, bija tālākpārdevis noteiktu attiecīgā ražojuma, kas nopirkts no *Hansol*, daudzumu. Komisija uzskata, ka *Schades Nordic* neesot nedz atbildējusi uz antidempinga anketu, nedz arī par to šīs procedūras laikā tika veikts pārbaudes apmeklējums, tāpēc nevarēja uzskatīt, ka minētās procedūras laikā tika iesniegti pierādījumi par tās pārdevumiem.
- 43 Pakārtoti Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini interpretējusi noteikumus, kas piemērojami pierādījumu jomā. Turklāt Vispārējā tiesa esot prettiesiski aizstājusi Komisijas vērtējumu ar savējo.
- 44 Pirmkārt, Komisija uzskata – nospriežot, ka tai bija jāņem vērā *Schades Nordic* dati, Vispārējā tiesa tai lika ņemt vērā datus, kuri nebija iegūti no savākšanas un pārbaudes procedūras, kas organizēta saskaņā ar pamatregulu. Lai panāktu objektīvu un precīzu noteikšanu, Komisija uzskata, ka tai ir pienākums noteiktā termiņā savākt izmeklēšanai pakļauto sabiedrību datus, izmantojot atbildes uz antidempinga aptaujas lapām, kuru patiesums pēc tam tiek pārbaudīts. Pamatregulai un PTO tiesībām esot pretrunā tas, ka Komisijai ir pienākums ņemt vērā datus, kurus ieinteresētā puse nav iesniegusi, atbildot uz antidempinga anketu, un kuri nav arī pārbaudīti. Šie apsvērumi būtu vēl jo vairāk piemērojami šajā lietā, jo *Schades Nordic* dati Komisijai tika darīti pieejami saistībā ar informācijas neizpaušanas pieprasījumu, un tāpēc tie nebija daļa no izmeklēšanas lietas materiāliem, kas bija pieejami citām ieinteresētajām personām.

- 45 Otrkārt, Komisija uzskata, ka Vispārējās tiesas argumentācija ir pretrunīga. Vispārējā tiesa esot uzskatījusi, ka *Schades* pārdošanas apjomi ir reprezentatīvi pārdošanas apjomi visiem saistītajiem pārveidotājiem un ka Komisijai būtu jāņem vērā saistīto pārveidotāju individuālie dati. Tā kā pārsūdzētajā spriedumā nav konstatēts neviens apstāklis, kas atspēkotu Komisijas vērtējumu, ka *Schades* dati ir reprezentatīvi attiecībā uz pārējiem trim saistītajiem pārveidotājiem, lai aprēķinātu eksporta cenu saskaņā ar pamatregulas 2. panta 9. punktu, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, liekot Komisijai atsaukties uz datiem, kuri, tā kā *Schades Nordic* tos nebija sniegusi, nebija pārbaudīti.
- 46 *Hansol* uzskata, ka pirmais pamats ir jānoraida kā acīmredzami nepieņemams vai – pakārtoti – kā acīmredzami nepamatots.

Tiesas vērtējums

- 47 Attiecībā uz iebildumu, ar kuru Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pamatojusies uz kļūdainu to noteikumu interpretāciju, kuri piemērojami pierādījumu jomā, jāatgādina, ka, piemērojot pamatregulu, Komisijai kā izmeklēšanas iestādei ir jāpierāda dempinga, kaitējuma un cēloņsakarības starp importu par dempinga cenām un kaitējumu esamību. Šie elementi jānosaka objektīvi pēc uzticamas izmeklēšanas. Tomēr neviena šīs regulas norma nepiešķir Komisijai pilnvaras piespiest ieinteresētās personas piedalīties izmeklēšanā vai sniegt informāciju (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 14. decembris, *EBMA/Giant* (Ķīna), C-61/16 P, EU:C:2017:968, 54. punkts).
- 48 Kā izriet no pamatregulas 6., 16. un 18. panta, lasot tos kopsakarā, ja Komisija veic izmeklēšanu par dempinga un zaudējumu esamību, tai prioritāri ir jācenšas iegūt attiecīgo informāciju, pamatojoties uz ieinteresēto pušu brīvprātīgu sadarbību. Šajā nolūkā tā saskaņā ar šīs regulas 6. panta 2. punktu šīm pusēm nosūta antidempinga anketas. Atbildes uz anketām Komisijai ir būtisks informācijas avots. Saskaņā ar minētās regulas 6. panta 8. punktu tā, cik vien iespējams, pārbauda šādi iegūto informāciju, pirms tā pamato savus secinājumus. Lai izpildītu šo pienākumu, Komisijai ir iespēja veikt pārbaudes apmeklējumus saskaņā ar minētās regulas 16. pantu.
- 49 No tā izriet, ka ieinteresēto personu brīvprātīgas sadarbības gadījumā antidempinga anketas ir Komisijas vēlamais instruments antidempinga izmeklēšanas veikšanai. Tikai gadījumos, kad ieinteresētā persona nesadarbojas antidempinga izmeklēšanā, atsakot piekļuvi vajadzīgajai informācijai vai citādi nesniedzot to noteiktajā termiņā, vai arī ievērojami kavējot izmeklēšanu, Komisija saskaņā ar pamatregulas 18. pantu var izdarīt secinājumus, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem.
- 50 Tomēr no pamatregulas tiesību normu formulējuma neizriet, ka tad, ja ieinteresētā puse sadarbojas izmeklēšanā un iesniedz informāciju ārpus atbildes uz antidempinga anketu, Komisijai būtu pienākums neņemt vērā šo informāciju. Turklāt šāda šo noteikumu interpretācija būtu pretrunā gan Komisijas pienākumam ar pienācīgu rūpību pārbaudīt visu tās rīcībā esošo informāciju (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 22. marts, *GLS*, C-338/10, EU:C:2012:158, 32. un 36. punkts), gan pamatregulas mērķim objektīvi konstatēt dempinga un kaitējuma pastāvēšanu, lai noteiktu piemērotus antidempinga maksājumus.
- 51 Līdz ar to antidempinga procedūras laikā Komisija nevar izslēgt informāciju, ko ir sniegusi ieinteresētā puse, kura tajā sadarbojas, tikai tādēļ, ka tā ir sniegta ārpus atbildes uz antidempinga anketu.

- 52 Šajā lietā no pārsūdzētā sprieduma 85. punktā Vispārējās tiesas izdarītajiem faktu konstatējumiem izriet, ka *Hansol* ir sadarbojusies izmeklēšanā un sniegusi Komisijai informāciju par *Schades Nordic* aplūkotā ražojuma tālākpārdošanu.
- 53 Ņemot vērā šā sprieduma 50. un 51. punktā izklāstītos apsvērumus, tas, ka informāciju par *Schades Nordic* aplūkotā ražojuma tālākpārdošanu *Hansol* sniegusi ārpus antidempinga anketas, nevar atbrīvot Komisiju no pienākuma izvērtēt tās atbilstību un pārbaudīt to.
- 54 Tāpat tas, ka dažas ieinteresētās personas tiek atbrīvotas no pienākuma atbildēt uz antidempinga anketu, neatbrīvo Komisiju no pienākuma izvērtēt un pārbaudīt informāciju, kas saņemta ārpus atbildēm uz šo anketu, jo šo atbrīvojumu piešķiršana neatbrīvo Komisiju no atbildības rūpīgi veikt izmeklēšanu.
- 55 Pretēji tam, ko apgalvo Komisija, šī interpretācija neapdraud izmeklēšanas objektivitāti, jo attiecīgā informācija netika nodota visām pārējām ieinteresētajām personām, lai nodrošinātu to procesuālās tiesības. Komisija nevar attaisnot rūpības trūkumu, ņemot vērā atbilstošo informāciju, atsaucoties uz risku, ka tiek pārkāptas citu ieinteresēto personu procesuālās tiesības, kuras tai bija jānodrošina procedūrā, kuras rezultātā tika pieņemta apstrīdētā regula.
- 56 Visbeidzot attiecībā uz iebildumiem, saskaņā ar kuriem Vispārējā tiesa ir sagrozījusi pierādījumus un prettiesiski aizstājusi Komisijas vērtējumu ar savu vērtējumu, uzskatot, ka *Schades Nordic* veiktā informācija par tālākpārdošanu bija atbilstoši pierādījumi, lai gan Komisija tos nav pārbaudījusi, ir jānorāda turpmāk minētais.
- 57 LESD 263. pantā noteiktā tiesiskuma pārbaude nozīmē, ka Vispārējā tiesa gan no tiesību, gan faktu skatpunkta pārbauda argumentus, ko prasītājs izvirzījis pret apstrīdēto aktu, un ka tai ir pilnvaras novērtēt pierādījumus un atcelt minēto aktu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 10. jūlijs, *Telefónica* un *Telefónica de España*/Komisija, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, 53. punkts).
- 58 Kopējās tirdzniecības politikas jomā, it īpaši tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā, saskaņā ar Tiesas judikatūru Savienības iestādēm ir plaša rīcības brīvība to ekonomisko, politisko un tiesisko situāciju sarežģītības dēļ, kuras tām ir jāpārbauda, tāpēc šīs plašās rīcības brīvības pārbaude tiesā ir jāattiecina vienīgi uz to, vai ir ievēroti procesuālie noteikumi, vai izmantotie fakti ir patiesi, vai šo faktu vērtējumā nav pieļautas acīmredzamas kļūdas un vai nav nepareizi izmantotas pilnvaras (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 20. janvāris, Komisija/*Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 35. un 36. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).
- 59 Turklāt no Tiesas pastāvīgās judikatūras arī izriet, ka Vispārējās tiesas veiktā pārbaude par pierādījumiem, uz kuriem Savienības iestādes balsta savus konstatējumus, nav kvalificējama par jaunu faktu vērtējumu, ar ko tiek aizstāts šo iestāžu veiktais vērtējums. Ar šo pārbaudi nenotiek ielaušanās minēto iestāžu plašajā novērtējuma brīvībā tirdzniecības politikas jomā, bet tiek vienīgi norādīts, vai šie pierādījumi ir tādi, ar kuriem var pamatot iestāžu izdarītos secinājumus. Tādēļ Vispārējai tiesai ir ne tikai jāpārbauda izvirzīto pierādījumu faktiskā pareizība, to ticamība un konsekvence, bet arī tas, vai šie pierādījumi ir uzskatāmi par visu atbilstošo informāciju, kas var tikt ņemta vērā, lai novērtētu sarežģītu situāciju, un vai tie var pamatot izdarītos secinājumus (spriedums, 2022. gada 20. janvāris, Komisija/*Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 37. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

- 60 Pārsūdzētā sprieduma 84. punktā Vispārējā tiesa ir norādījusi, ka Komisijas pieņemtais svērums, kas balstās uz salīdzinājumu pret kopējiem attiecīgā ražojuma pārdevumiem Savienībā starp tiešajiem un netiešajiem pārdevumiem neatkarīgiem klientiem, no vienas puses, un pārdevumiem saistītiem pārveidotājiem pārveidošanai mazos ruļļos, no otras puses, ir ietekmējis *Hansol* dempinga starpības aprēķinu, jo dempinga līmenis attiecīgā ražojuma tiešajiem un netiešajiem pārdevumiem bija ievērojami zemāks nekā pārdevumiem saistītiem pārveidotājiem, lai attiecīgo ražojumu pārveidotu mazos ruļļos. Turpinot – Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 85.–86. punktā būtībā ir atzinusi, ka, lai gan Komisijas rīcībā bija dati par attiecīgo ražojumu apjomu, ko *Schades Nordic* bija iegādājusies no *Hansol* un tālākpārdevusi neatkarīgiem klientiem, tā tomēr uzskatīja, ka šie pārdevumi, tāpat kā pārdevumi *Heipa* un *R+S*, bija veikti vienīgi ar mērķi attiecīgo ražojumu pārveidot mazos ruļļos. Visbeidzot Vispārējā tiesa no tā, ka Komisija nebija ņēmusi vērā *Schades Nordic* datus, ir secinājusi, ka šī iestāde, aprēķinot dempinga starpību, pamatojoties uz *Schades* datiem, ir piešķirusi pārāk lielu proporciju nesaistītajiem pārveidotājiem, lai [attiecīgo ražojumu] pārveidotu nelielos ruļļos, tādējādi palielinot *Hansol* faktiski īstenoto dempingu. Tā kā Komisijas aprēķini neatspoguļoja *Hansol* veiktā dempinga faktisko apmēru, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 87. punktā uzskatīja, ka Komisija ir pārkāpusi pamatregulas 2. panta 11. punktu.
- 61 To darot, Vispārējā tiesa veica LESD 263. pantā paredzēto likumības pārbaudi, pārlicinoties, vai Komisija ir ņēmusi vērā visus attiecīgos datus par šā ražojuma tālākpārdošanu, ko veikuši saistītie pārveidotāji, un vai šādi vērā ņemtie dati ir ļāvuši Komisijai pietiekami ticami noteikt *Hansol* īstenotā dempinga apmēru.
- 62 Tas, ka Vispārējā tiesa nepārbaudīja datus par *Schades Nordic* veikto attiecīgā ražojuma pārdošanu neatkarīgajiem klientiem, nenozīmē, ka tā ir sagrozījusi pierādījumus vai aizstājusi Komisijas vērtējumu ar savu vērtējumu. Tā kā šie dati, kā tas izriet no šā sprieduma 52.–55. punkta, Komisijai izmeklēšanas procedūras laikā bija pienācīgi iesniegti un tiem *a priori* bija nozīme dempinga aprēķināšanā, Komisijai tie bija jāņem vērā un jāpārbauda. Vispārējās tiesas veiktā pārbaude attiecās uz to, kā šo datu neņemšana vērā un pārbaude ietekmē Komisijas veiktā dempinga novērtējuma spēkā esamību. Ar to, ka, ņemot vērā minētos datus, bija vismaz iespējams, ka Komisija pārdevumiem saistītajiem pārveidotājiem bija piešķirusi pārāk lielu proporciju saistībā ar pārveidošanu nelielos ruļļos, tādējādi palielinot faktisko dempingu, ko īstenoja *Hansol*, pietiek, lai apšaubītu Komisijas novērtējuma par *Hansol* īstenoto dempingu ticamību un objektivitāti.
- 63 Tātad Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 87. punktā varēja uzskatīt, ka Komisijas aprēķini neatspoguļo *Hansol* veiktā dempinga faktisko apmēru. Tādējādi Vispārējā tiesa, nepieļaujot tiesību kļūdu, šī iemesla dēļ pārsūdzētā sprieduma 87. un 105. punktā uzskatīja, ka Komisija ir pārkāpusi pamatregulas 2. panta 11. punktu un 9. panta 4. punkta otro daļu. Tātad tā pārsūdzētā sprieduma 92. punktā varēja apmierināt pirmajā instancē izvirzītā pirmā pamata otrās daļas pirmo iebildumu un pārsūdzētā sprieduma 106. punktā – pirmajā instancē izvirzītā otrā pamata pirmo daļu.
- 64 Pretēji tam, ko apgalvo Komisija, šis Vispārējās tiesas vērtējums nenozīmē pretrunu starp *Schades Nordic* individuālu datu ņemšanu vērā un *Schades* datu reprezentatīvo raksturu. Kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 85. un 86. punkta, Komisija nolēma izmantot *Schades* datus, lai aprēķinātu dempinga starpību attiecībā uz *Hansol* pārdevumiem trim saistītajiem pārveidotājiem. Šī aprēķina mērķiem Komisija uzskatīja, ka *Schades* ir vienīgais ar *Hansol* grupu saistītais pārveidotājs, kas pārdeva attiecīgo ražojumu neatkarīgajiem klientiem. *Schades Nordic* dati tomēr norādīja, ka tā ir arī pārdevusi noteiktu attiecīgā ražojuma apjomu nesaistītiem klientiem. Ņemot vērā, ka Komisija zināja, ka *Schades* ir pārdevusi noteiktu attiecīgā ražojuma daudzumu neatkarīgiem klientiem bez

pārveidošanas, Vispārējā tiesa uzskatīja, ka Komisijai bija jāatspoguļo šī situācija attiecīgo ražojumu pārdošanas pārējiem saistītajiem pārveidotājiem līmenī. Šāda argumentācija nav pretrunīga. *Schades* datu reprezentatīvs raksturs nekādi neizslēdz, ka ar šiem datiem pamatotajā aprēķinā ir pieļautas kļūdas, jo nav ņemti vērā visi šajā sakarā atbilstošie dati.

- 65 Tādējādi visu iepriekš minēto apsvērumu dēļ pirmais apelācijas sūdzības pamats ir jānoraida pilnībā.

Par otro pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 66 Komisija, ko atbalsta *ETPA*, uzskata, ka Vispārējā tiesa apstrīdētā sprieduma 152.–158. punktā ir pieļāvusi tiesību kļūdu, absolūti nošķirot 2. panta 1. punkta otrajā daļā minēto situāciju, kad eksportētājs nepārdod izmeklējamo ražojumu iekšējā tirgū, un minētās regulas 2. panta 3. punkta pirmajā daļā minēto situāciju, kad ražojums netiek pārdots parastā tirdzniecības aprītē vai kad pārdevumi ir nepietiekami. Tādējādi Vispārējā tiesa esot kļūdaini uzskatījusi, ka Komisija, aprēķinot *Artone* normālo vērtību, ir pārkāpusi pamatregulas 2. panta 1. punktu.
- 67 Šāda interpretācija būtu pretrunā pamatregulas 2. panta 1. punkta otrās daļas formulējumam, kurā dažādu valodu versijās ir paredzēts, ka normālo vērtību “var” noteikt saskaņā ar minētajā daļā aprakstīto metodi. Šajā tiesību normā neesot paredzēts pienākums, bet gan iespēja. *ETPA* uzskata, ka šādu interpretāciju apstiprina šīs tiesību normas izcelsme.
- 68 Vispārējās tiesas pieņemtā pamatregulas 2. panta interpretācija neatbilstu Antidempinga nolīguma 2.2. pantam, kas paredz, ka gadījumā, ja nav pārdevumu iekšējā tirgū, normālās vērtības noteikšanai var izmantot tikai divas metodes – vai nu aprēķinu, pamatojoties uz ražošanas izmaksām, un to šajā gadījumā izmantoja Komisija, vai arī reprezentatīvu eksporta cenu uz attiecīgu trešo valsti.
- 69 Pēc Komisijas domām, Vispārējās tiesas interpretācija nepieļauj antidempinga maksājuma individuālo raksturu, kas it īpaši izriet no pamatregulas 9. panta 5. punkta otrās daļas, kuras mērķis ir, nosakot normālo vērtību, pamudināt dot priekšroku eksportētāja, nevis citu ražotāju datiem.
- 70 Komisija uzskata, ka Vispārējās tiesas izmantotā interpretācija ierobežo izmeklēšanai pakļautās sabiedrības procesuālo tiesību aizsardzību. Šis uzņēmums tiktu nostādīts nelabvēlīgākā situācijā, kad izmeklēšanas iestāde normālās vērtības aprēķināšanai izmanto cita ražotāja eksportētāja datus. Šādā situācijā šim uzņēmumam būtu piekļuve tikai tā konkurenta sniegtās informācijas nekonfidencialajai versijai.
- 71 Vispārējās tiesas izmantotā interpretācija, pēc Komisijas domām, nozīmē mākslīgi nodalīt situāciju, kad nekāda pārdošana nav notikusi, un situāciju, kad nav notikusi pārdošana parastajās tirdzniecības operācijās. Tomēr šīs situācijas daļēji pārklājas. *ETPA* uzsver, ka nepastāv juridiska atšķirība starp situāciju, ko raksturo pārdevumu neesamība, un situāciju, kad pārdevumi nav pietiekami eksportētājvalstī.

- 72 Komisija uzskata, ka 2014. gada 1. oktobra spriedumam *Padome/Alumina* (C-393/13 P, EU:C:2014:2245), uz kuru Vispārējā tiesa ir atsaukusies pārsūdzētā sprieduma 152. punktā, šajā lietā nav nozīmes, jo šis spriedums attiecas vienīgi uz jēdziena “pārdošana parastās tirdzniecības operācijās” definīciju pamatregulas 2. panta 3. punkta izpratnē.
- 73 *ETPA* uzskata, ka pamatregulas 2. panta 1. punkta pirmajā daļā ir paredzēta situācija, kas atšķiras no tā otrajā daļā minētās situācijas. Tāpēc šīs tiesību normas pirmās daļas interpretāciju, kas izriet no 2014. gada 1. oktobra sprieduma *Padome/Alumina* (C-393/13 P, EU:C:2014:2245), nevar piemērot šīs pašas tiesību normas otrās daļas interpretācijai. *ETPA* piebilst, ka pretēji tam, ko Vispārējā tiesa ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 157. punktā, atšķirības starp *Hansol* un *Artone* izmaksu struktūru un pārdošanas cenām nav iemesls, kāpēc Komisija nav noteikusi *Artone* normālo vērtību, pamatojoties uz tās cenām. *ETPA* uzskata, ka saskaņā ar pamatregulas 2. panta 2. punktu Komisija esot konstatējusi, ka divu *Artone* ražojumu pārdevumu apjomi nav reprezentatīvi, un tāpēc tā būtu izmantojusi minētās regulas 2. panta 3. punktā paredzēto metodiku. Komisija savu lēmumu izmantot ražošanas izmaksas, nevis citu pārdevēju vai ražotāju cenas esot pamatojusi ar to, ka *Artone* un *Hansol* izmaksu struktūra un pārdošanas cenas atšķiras.
- 74 *Hansol* uzskata, ka pastāv hierarhiska kārtība normālās vērtības noteikšanas metodēs, kā minēts pamatregulas 2. pantā. No pamatregulas 2. panta 1. punkta sadalījuma vairākās daļās izriet, ka normālā vērtība galvenokārt jābalsta uz iekšzemes cenām. Apstākļi, ka saskaņā ar šīm daļām, lai noteiktu normālo vērtību, priekšroka dodama ražotāja eksportētāja iekšzemes cenām, nevis citu pārdevēju vai ražotāju iekšzemes cenām, tomēr nenozīmē, ka priekšroka būtu jādod saliktajai normālajai vērtībai salīdzinājumā ar normālo vērtību, kas balstīta uz iekšzemes cenām. Šāda interpretācija būtu pretrunā Tiesas vērtējumam 2014. gada 1. oktobra spriedumā *Padome/Alumina* (C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 20. punkts), saskaņā ar kuru normālās vērtības noteikšana, pamatojoties uz cenām, ir noteikums, savukārt saliktās normālās vērtības veidošana ir izņēmums.
- 75 *Hansol* turklāt uzskata, ka Komisijas argumentācija ir pretrunā tās agrākajai praksei un ka nedz Antidempinga nolīgums, kurā nav pamatregulas 2. panta 1. punkta otrajai daļai līdzīgas tiesību normas, nedz ieinteresēto pušu procesuālo tiesību aizsardzība neliedz Vispārējai tiesai interpretēt pamatregulas 2. panta 1. un 3. punktu.

Tiesas vērtējums

- 76 Preces normālās vērtības noteikšana ir viens no būtiskajiem posmiem, kam ir jāļauj noteikt iespējamā dempinga pastāvēšanu (spriedumi, 2012. gada 22. marts, *GLS*, C-338/10, EU:C:2012:158, 19. punkts, un 2014. gada 1. oktobris, *Padome/Alumina*, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 20. punkts).
- 77 Lai noteiktu šo normālo vērtību, pamatregulas 2. panta 1. punkta pirmajā daļā ir paredzēts, ka to parasti nosaka, pamatojoties uz cenām, kādas eksportētājvalstī ir maksājuši vai maksās neatkarīgie klienti. Šīs tiesību normas otrajā daļā ir precizēts, ka gadījumos, kad eksportētājs eksportētājvalstī neražo vai nepārdod līdzīgu izstrādājumu, normālo vērtību var noteikt, pamatojoties uz citu pārdevēju vai ražotāju cenām.
- 78 Tādējādi pamatregulas 2. panta 1. punktā ir noteikts vispārējais princips, saskaņā ar kuru normālo vērtību principā nosaka, pamatojoties uz cenām, kuras eksportētājvalstīs ir maksājuši vai maksās neatkarīgie klienti (spriedums, 2012. gada 22. marts, *GLS*, C-338/10, EU:C:2012:158, 19. punkts).

- 79 Šis vispārējais princips, nosakot normālo vērtību, piemērojams prioritāri. Kā Vispārējā tiesa ir atgādinājusi pārsūdzētā sprieduma 148. punktā, Tiesa jau ir nospriedusi, ka gan no pamatregulas 2. panta 1. punkta pirmās daļas formulējuma, gan sistēmas izriet – lai noteiktu normālo vērtību, principā prioritāri jāņem vērā cena, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama parastā tirdzniecības aprītē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 1. oktobris, Padome/*Alumina*, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 20. punkts un tajā minētā judikatūra). Tā kā pamatregulas 2. panta 1. punkta otrā daļa precizē šā vispārējā principa piemērošanu, ja nav izpildīti šīs normas pirmās daļas nosacījumi, tas arī ir jāinterpretē kā prioritāri piemērojams attiecībā pret normālās vērtības noteikšanas metodēm.
- 80 Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 3. punkta pirmo daļu no pamatregulas 2. panta 1. punktā izklāstītā vispārējā principa var atteikties tikai gadījumos, kad līdzīgais ražojums netiek pārdots parastā tirdzniecības aprītē, kad šāda pārdošana ir nepietiekama vai kad tirgus īpašo apstākļu dēļ šādi pārdevumi neļauj veikt pienācīgu salīdzinājumu, aprēķinot normālo vērtību, pamatojoties uz ražošanas izmaksām izcelsmes valstī, kam pieskaitīta saprātīga izdevumu un peļņas norma, vai pamatojoties uz reprezentatīvām eksporta cenām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 1. oktobris, Padome/*Alumina*, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 20. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 81 Tātad ar pamatregulas 2. panta 1. punkta pirmo un otro daļu un 2. panta 3. punkta pirmo daļu ir ieviesta hierarhija starp tajā izklāstītajām normālās vērtības noteikšanas metodēm. No tā izriet, ka pretēji tam, ko apgalvo Komisija, situācijas, uz kurām attiecas katra no minētajām metodēm, nepārklājas.
- 82 Šāda interpretācija nav pretrunā pienākumam interpretēt pamatregulas 2. panta 1. un 3. punktu atbilstoši Antidempinga nolīguma 2.2. pantam. Protams, Savienības noslēgto starptautisko nolīgumu pārākums pār Savienības atvasināto tiesību aktiem liek tos interpretēt cik vien iespējams atbilstoši šiem nolīgumiem (spriedums, 2022. gada 20. janvāris, Komisija/*Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 31. punkts un tajā minētā judikatūra). Tomēr, kā secinājumu 108. punktā norādījis arī ģenerālvokāts, Antidempinga nolīgumā nav pamatregulas 2. panta 1. punktam līdzīgas tiesību normas, kurā nav aplūkots Antidempinga nolīguma 2.2. pantā minētais apstāklis, ka pārdošana nav notikusi.
- 83 Turklāt pretēji tam, ko apgalvo Komisija, šā sprieduma 78.–81. punktā sniegtā interpretācija neapdraud eksportētāju procesuālās tiesības. Ja normālā vērtība tiek noteikta, pamatojoties uz citu eksportētāju vai ražotāju cenām saskaņā ar pamatregulas 2. panta 1. punkta otro daļu, šīs tiesības var tikt garantētas ar nekonfidenciāliem šo citu eksportētāju vai ražotāju datu kopsavilkumiem.
- 84 Visbeidzot attiecībā uz *ETPA* sūdzību par apstrīdētā sprieduma 157. punktu jāatgādina, kā tas izriet no šā sprieduma 79. un 80. punkta, ka atkāpties no normālās vērtības noteikšanas metožu piemērošanas, pamatojoties uz līdzīga ražojuma pārdošanas cenu eksportētājvalsts iekšējā tirgū, ir iespējams tikai gadījumos, kad līdzīgā ražojuma pārdošana parastā tirdzniecības aprītē nenotiek, kad šāda pārdošana ir nepietiekama vai kad tirgus īpašās situācijas dēļ šāda pārdošana neļauj veikt pienācīgu salīdzinājumu. Vienīgi šādos gadījumos pamatregulas 2. panta 3. punktā ir ļauts [salikto] normālo vērtību noteikt, vai nu pamatojoties uz ražošanas izmaksām izcelsmes valstī, vai arī pamatojoties uz eksporta cenām. Tādējādi Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 157. punktā uzskatot, ka atšķirības starp izmaksu struktūru un *Artone* un *Hansol* pārdošanas cenām nav daļa no atkāpēm no metodes normālās vērtības noteikšanai atkarībā no faktiskajām cenām eksportētājvalsts iekšējā tirgū.

- 85 Tātad Vispārējā tiesa nav pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 152.–158. punktā būtībā uzskatot, ka no pamatregulas 2. panta 1. punkta izriet, ka tad, ja eksportētājs nepārdod līdzīgu ražojumu, normālo vērtību nosaka, pamatojoties uz citu pārdevēju vai ražotāju cenām, nevis pamatojoties uz attiecīgās sabiedrības ražošanas izmaksām, un ka Komisija, aprēķinot normālo vērtību attiecīgā ražojuma veidiem, ir pārkāpusi šo pantu.
- 86 Tādējādi otrais apelācijas sūdzības pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par trešo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 87 Komisija, kuru atbalsta *ETPA*, apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 196.–205. un 208.–213. punktā izklāstītajos motīvos ir pieļauta tiesību kļūda. Vispārējā tiesa uzskatīja, ka Komisijai saistībā ar kaitējuma starpības aprēķinu bija jāaprēķina cenu samazinājuma starpība, ko saistītie uzņēmumi piemēroja lielo ruļļu tālākpārdošanai, pamatojoties uz pārdošanas cenām, par kurām *Schades* vienojās ar nesaistītiem klientiem, nevis, kā tas tika darīts, pēc analogijas piemērojot pamatregulas 2. panta 9. punktu, samazinot faktiskās pārdošanas cenas līdz *CIF* cenai uz Savienības robežas. Nepastāvot definīcijai un metodei, lai aprēķinātu cenu samazinājuma starpību, Komisija uzskata, ka šis aprēķins ietilpst tās plašajā rīcības brīvībā. Turklāt tās aprēķins esot pamatots, ņemot vērā pamatregulas 3. panta 3. punktu, kurā paredzēts, ka ievērojama cenu samazinājuma esamība ir jāpārbauda “importa par dempinga cenām” līmenī, nevis vēlākas tālākpārdošanas cenas līmenī Savienības tirgū. Vispārējās tiesas vērtējums kļūdaini balstījies uz vērtējumu saskaņā ar konkurences tiesībām, nevis tirdzniecības politikas tiesībām, un kļūdaini un diskriminējoši dempinga apmēra aprēķināšanai tikusi noteikta atsevišķa eksporta cena, nevis tā, kas tika izmantota kaitējuma aprēķināšanai.
- 88 *Hansol* uzskata, ka Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu, nospriežot, ka Komisija apstrīdētajā regulā cenu samazinājuma starpības aprēķināšanai ir izmantojusi kļūdainu metodi.
- 89 Pirmkārt, *Hansol* uzskata, ka pamatregulas 2. panta 9. punkta piemērošana pēc analogijas acīmredzami pārkāpj šīs regulas 3. panta 1. punktu, jo šīm tiesību normām ir atšķirīgi mērķi.
- 90 Otrkārt, *Hansol* apgalvo, ka no PTO un Komisijas prakses izriet – lai pārbaudītu, vai pastāv būtisks cenu samazinājums, ir jāsalīdzina cenas nevis “importa par dempinga cenām” līmenī, bet gan tajā pašā tirdzniecības līmenī, kas tiek noteikts atkarībā no pircēju veida. Cenu samazinājuma starpības aprēķināšana, piemērojot pamatregulas 2. panta 9. punktu, esot pielīdzināma tādu cenu salīdzināšanai, kuras nav salīdzināmas, jo tajās neesot ietvertas vienas un tās pašas cenas sastāvdaļas. Šīs pamatregulas normas piemērošanas rezultātā pirms izplatīšanas ķēdes tiktu veikti pielāgojumi, kas būtu lielāki nekā Savienības pārdevumi.
- 91 Treškārt, *Hansol* uzskata, ka dempinga aprēķina metodes nav līdzīgas zaudējumu aprēķināšanas metodēm un to Komisija esot atzinusi savā iepriekšējā praksē. Turklāt šī prakse un 2011. gada 30. novembra spriedums *Transnational Company “Kazchrome”* un *ENRC Marketing/Padome* un Komisija (T-107/08, EU:T:2011:704, 63. punkts), kā arī 2019. gada 10. aprīļa spriedums *Jindal Saw* un *Jindal Saw Italia*/Komisija (T-301/16, EU:T:2019:234, 187. punkts) esot pretrunā argumentam, ka importa par dempinga cenām radītā ietekme uz cenām būtu jāvērtē Savienības robežas līmenī. *Hansol* uzskata, ka cenas jāsalīdzina nevis Savienības robežas līmenī, bet gan pārdošanas pirmajam neatkarīgajam klientam līmenī, jo tieši šajā līmenī notiek konkurence Savienībā.

- 92 Ceturtkārt, *Hansol* apgalvo, ka pārdošana Savienībā ar saistīto uzņēmumu starpniecību un pārdošana tieši neatkarīgiem klientiem ir divas dažādas situācijas, kuras Komisija ir uzskatījusi par identiskām, pārkāpjot vienlīdzīgas attieksmes principu.
- 93 *Hansol* uzskata, ka Komisijas iebildumi pret pārsūdzētā sprieduma 204. punktu ir nepieņemami, jo tie attiecas uz faktiem.

Tiesas vērtējums

- 94 Saskaņā ar pamatregulas 1. panta 1. punktu, lai ražojumam par dempinga cenām varētu piemērot antidempinga maksājumu, ir svarīgi, lai tā laišana brīvā apgrozībā Savienībā radītu kaitējumu.
- 95 Lai noteiktu šos zaudējumus, šīs regulas 3. panta 2. punktā ir paredzēts, ka ir objektīvi jāpārbauda importa par dempinga cenām apjoms un tā ietekme uz līdzīgu ražojumu cenām Savienības tirgū, kā arī tā ietekme uz Savienības ražošanas nozari. Attiecībā uz importa ietekmi uz cenām minētās regulas 3. panta 3. punktā ir precizēts, ka tiks pārbaudīts, vai šim importam ir ievērojams cenu samazinājums salīdzinājumā ar līdzīga ražojuma cenām Savienības ražošanas nozarē.
- 96 Ir svarīgi norādīt, ka pārsūdzētā sprieduma 196.–205. punktā Vispārējā tiesa ir uzskatījusi, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, nosakot kaitējumu, kas radies, ja saistītais pārveidotājs attiecīgo produktu tālākpārdod, nevis pamatojoties uz attiecīgā ražojuma cenu, kad *Schades* to tālākpārdeva saviem pirmajiem neatkarīgajiem klientiem Savienības tirgū, bet gan uz salikto *CIF* cenu pie Savienības robežas, kā tas tika darīts, aprēķinot kaitējumu, kuru radīja *Schades* veiktā attiecīgā ražojuma, kas pārstrādāts mazos ruļļos, pārdošana tajā pašā tirgū.
- 97 Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 199. punktā no 2011. gada 30. novembra sprieduma *Transnational Company “Kazchrome” un ENRC Marketing/Padome* un Komisija (T-107/08, EU:T:2011:704) ir secinājusi, ka saistībā ar kaitējuma noteikšanu un kritēriju, pēc kura aprēķināt *Hansol* ražojumu cenas, kas jāsalīdzina ar Savienības ražošanas nozares cenām, tieši cenas, par kurām uzņēmums vienojies ar klientiem, nevis cenas starpposmā, varēja noteikt šo klientu lēmumu iegādāties šā uzņēmuma ražojumu, nevis Savienības ražošanas nozares ražojumu. Tomēr tālākpārdošanas gadījumā Vispārējā tiesa ir konstatējusi, ka tieši attiecīgais ražojums konkurēja ar līdzīgu Savienības ražošanas nozares ražojumu un radīja kaitējumu šai nozarei. Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 201. punktā no tā ir secinājusi, ka attiecībā uz aplūkotā *Schades* ražojuma tālākpārdošanu “atsauces punkts” nav Savienības robežas līmenī, bet gan no šī saistītā pārstrādātāja neatkarīgo klientu līmenī. Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 203. punktā ir nospriedusi, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu, nosakot kaitējumu šai tālākpārdošanai neatkarīgajiem klientiem, ņemot vērā eksporta cenu, no kuras tika atskaitītas PVA izmaksas un peļņas norma.
- 98 Lai izvērtētu, vai Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, veicot šos vērtējumus, jāatgādina, kā izriet no šā sprieduma 58. punkta, ka tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā Savienības iestādēm ir plaša rīcības brīvība, tādējādi šāda vērtējuma pārbaude tiesā ir jāierobežo ar procesuālo noteikumu ievērošanas pārbaudi, faktisko apstākļu pareizības pēc būtības pārbaudi, acīmredzamas kļūdas neesamību šo faktu vērtējumā vai pilnvaru nepareizas izmantošanas neesamību.
- 99 Tā kā cenu samazinājuma pastāvēšanas pārbaude ir ekonomiski sarežģīts jautājums, attiecībā uz kuru pamatregulā nav paredzēta nekāda īpaša metode, Komisijai šajā ziņā ir plaša rīcības brīvība. No tā izriet, ka saskaņā ar šā sprieduma 58. punktā minēto judikatūru pēc analogijas var paredzēt

pamatregulas 2. panta 9. punktā minētās cenu noteikšanas metodes piemērošanu, lai pārbaudītu cenu samazinājumu, ar nosacījumu, ka šī metode atbilst pamatregulā paredzētajam tiesiskajam regulējumam un nerada acīmredzami kļūdainu rezultātu.

- 100 Šajā ziņā jāņem vērā divas īpašas pamatregulā noteiktas prasības, aprēķinot cenu samazinājuma esamību.
- 101 Pirmām kārtām, pamatregulas 3. panta 2. punktā ir prasīts, lai šis aprēķins tiktu veikts, objektīvi izvērtējot importa ietekmi uz cenām. Šī prasība pati par sevi nozīmē, ka cenu salīdzinājums notiek vienā un tajā pašā attiecīgo ražojumu tirdzniecības stadijā. Patiešām, tikai ar šādu nosacījumu, pirmkārt, var pienācīgi ņemt vērā importa faktisko ietekmi uz Savienības ražošanas nozares līdzīgā ražojuma cenām, otrkārt, var uzskatīt, ka attiecīgā ražojuma un Savienības ražošanas nozares līdzīgā ražojuma pārdošanas apjomi ir vienāds “etalons”, treškārt, cenu samazinājuma aprēķinā objektīvi var ņemt vērā pārdošanas cenas pirmajiem neatkarīgajiem attiecīgā ražojuma pircējiem un, ceturtkārt, cenu salīdzinājums konkurences līmenī Savienībā var būt būtisks.
- 102 Otrām kārtām, no pamatregulas 1. panta 1. punkta un 3. panta 2. punkta kopīgas interpretācijas izriet, ka zaudējumi ir jānovērtē, kad ražojums ir laists “brīv[ā] apgrozībā Savienībā” par dempinga cenām. Līdz ar to cenu samazinājuma aprēķins principā ir jāveic importa par dempinga cenām līmenī.
- 103 Šajā lietā no Vispārējās tiesas konstatējumiem izriet, ka Komisija ir novērtējusi cenu samazinājuma pastāvēšanu attiecībā uz aplūkojamo ražojumu, salīdzinot Eiropas ražotāju, kas tirgo aplūkojamajam ražojumam līdzvērtīgus ražojumus, noteikto ražotāja cenu ar aplūkojamā ražojuma *CIF* cenu līdz Savienības robežai. Šī pēdējā atbilst tās laišanas brīvā apgrozībā cenai Savienībā, proti, cenai, kas piemērojama importam uzreiz pēc produkta atmuitošanas uz Savienības robežas. Tādējādi Komisija ir salīdzinājusi Eiropas ražotāja un importētāja cenas attiecīgā ražojuma sākotnējā tirdzniecības posmā.
- 104 Kā pamatoti apgalvo Komisija, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, uzskatot, ka šajā argumentācijā ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā. Saskaņā ar pamatregulas 3. panta 2. punkta prasībām šis argumentācijas mērķis bija nodrošināt, lai cenu salīdzinājums tiktu veikts objektīvi vienā un tajā pašā tirdzniecības līmenī un lai dempinga ražojuma gadījumā tas atbilstu importa līmenim.
- 105 Jo īpaši, lai nodrošinātu objektīvu cenu salīdzinājumu attiecīgā ražojuma pirmās laišanas brīvā apgrozībā Savienībā līmenī, Komisija varēja aprēķināt *CIF* cenu līdz Savienības robežai, atskaitot PVA izmaksas un peļņas normu no *Schades* attiecīgā ražojuma tālākpārdošanas cenas neatkarīgiem klientiem. Šī pamatregulas 2. panta 9. punkta piemērošana pēc analogijas atbilda plašajai rīcības brīvībai, kas ir Komisijai, īstenojot minētās regulas 3. panta 2. punktu, un tāpēc to nevar uzskatīt par tādu, kas pati par sevi ir kļūdaina acīmredzamas kļūdas vērtējumā dēļ.
- 106 Turklāt pretēji Vispārējās tiesas viedoklim, kas pēc būtības ir izklāstīts apstrīdētā sprieduma 201. punktā, cenas, par kuru saistītais pārveidotājs pirmo reizi tālākpārdod [attiecīgo ražojumu] neatkarīgam pircējam Savienības tirgū, ņemšana vērā atbilst nevis Savienības ražošanas nozares līdzvērtīga ražojuma tirdzniecības stadijai, bet gan vēlākai šā ražojuma tirdzniecības stadijai. Faktiski pārveidotāja pārdošanas cena, kas saistīta ar pirmo neatkarīgo klientu, ir nevis importa cena, bet gan tālākpārdošanas cena.

- 107 No tā izriet, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 203. punktā nospriežot, ka Komisija ir kļūdaini nolēmusi atskaitīt PVA izdevumus un peļņas normu par attiecīgā produkta tālākpārdošanu, ko *Schades* veica neatkarīgiem klientiem, lai noteiktu minētā produkta eksporta cenas kaitējuma noteikšanas ietvaros.
- 108 Tātad Vispārējās tiesas vērtējums pārsūdzētā sprieduma 204. punktā par apgalvotās Komisijas kļūdas ietekmi uz apstrīdētajā regulā izmantotā cenu samazinājuma līmeņa spēkā esamību ir arī kļūdainis, un nav jālemj par to, vai minētais vērtējums ir fakta vērtējums, ko Komisija nevarēja izvirzīt apelācijas sūdzībā.
- 109 No tā izriet, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 205. punktā ir kļūdaini apmierinājusi pirmajā instancē izvirzītā piektā pamata otro daļu.
- 110 Ir svarīgi norādīt, ka pārsūdzētā sprieduma 208.–212. punktā Vispārējā tiesa pēc būtības ir atzinusi, ka Komisijas apstrīdētajā regulā pieņemtais 9,4 % cenu samazinājuma starpības aprēķins arī ir balstīts uz kļūdu, kas pieļauta, aprēķinot dempingu, veicot pārdevumu svēršanu. Ciktāl nevar izslēgt, ka šīs kļūdas ietekmē Komisijas secinājumu par cenu samazinājuma analīzi un Savienības ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma pārbaudi, Vispārējā tiesa arī apmierināja pirmajā instancē izvirzītā piektā pamata trešo daļu.
- 111 Kā izriet no šā sprieduma 47.–65. punkta, Vispārējā tiesa ir pamatoti secinājusi, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu, kas ietekmē pārdevumu svēruma ticamību, lai aprēķinātu dempingu. Turklāt netiek apstrīdēts, ka tas pats svērums tika izmantots, aprēķinot cenu samazinājumu. Tāpēc kļūda pārdevumu svēruma aprēķinā liek apšaubīt Komisijas apstrīdētajā regulā pieņemto cenu samazinājuma starpības novērtējumu ticamību.
- 112 Līdz ar to, lai gan, kā tas izriet no šā sprieduma 98.–107. punkta, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, nepiekrītot Komisijas metodei, ar kuru tā aprēķināja kaitējumu, ko radījusi attiecīgā produkta tālākpārdošana saistītam pārveidotājam, minētā tiesa bija tiesīga pamatoti uzskatīt, ka nevar izslēgt, ka Komisijas kļūda pārdošanas apjoma svēruma aprēķinā ietekmēja cenu samazinājuma analīzi un importa par dempinga cenām ietekmes uz Savienības ražošanas nozares līdzīgajiem ražojumiem pārbaudi. Tātad Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 212. punktā pirmajā instancē izvirzītā piektā pamata trešo daļu varēja apmierināt. Tāpēc trešais pamats ir jānoraida kā neefektīvs.
- 113 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 213. punktā varēja secināt, ka apstrīdētā regula ir jāatceļ, ciktāl tā attiecas uz *Hansol*.
- 114 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka pamata apelācijas sūdzība ir jānoraida.

Par pretapelācijas sūdzību

- 115 Pretapelācijas sūdzības pamatojumam *ETPA* izvirza divus pamatus, kas saistīti attiecīgi ar pamatregulas 2. panta 11. punkta pārkāpumu un šīs pašas regulas 18. panta pārkāpumu, Vispārējai tiesai izvērtējot svērumu starp attiecīgo ražojumu pārdevumiem neatkarīgiem klientiem, no vienas puses, un to pārdevumiem saistītajiem pārveidotājiem, lai tos pārveidotu mazos ruļļos, no otras puses.

Par pirmo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 116 *ETPA* uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 84.–87., 92. un 100.–106. punktā nospriežot, ka Komisija ir pārkāpusi pamatregulas 2. panta 11. punktu, aprēķinādama dempinga starpību, pamatojoties uz svērumu, neņemot vērā faktu, ka tālāk pārdošanai, nevis pārveidošanai bija paredzēta lielāka daļa no pārdevumiem saistītajiem pārveidotājiem nekā tā, ko Komisija ņēma vērā.
- 117 Galvenokārt *ETPA* uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi pamatregulas 2. panta 11. punktu, jo šajā tiesību normā nav prasību, ne norāžu par precīzu svēruma aprēķina metodi. Pārsūdzētajā spriedumā esot vienīgi norādīts uz šīs tiesību normas pārkāpumu, neprecizējot elementus vai specifiskās prasības, ko Komisija esot pārkāpusi.
- 118 Pakārtoti *ETPA* uzskata, ka Vispārējās tiesas vērtējumā ir pieļauta tiesību kļūda, jo pamatregulas 2. panta 11. punktā nav noteikts pienākums eksporta cenas veidošanai izmantoto metodi piemērot svēruma aprēķinam.
- 119 *ETPA* uzskata, ka *Schades* dati bija reprezentatīvi, tikai lai aprēķinātu eksporta cenu saistītajiem pārveidotājiem, bet ne lai aprēķinātu to saistīto pārveidotāju pārdošanas apjomu, kuri nesadarbojās un kurus nav bijis iespējams pārbaudīt. Pamatregulā Komisijai neesot noteikts pienākums aprēķināt šo apjomu, lai veiktu svērumu. Vispārējā tiesa nevarēja uzskatīt, ka šis apjoms precīzi atspoguļo saistīto pārveidotāju pārdošanas apjomu.
- 120 Vispārējās tiesas vērtējumam, saskaņā ar kuru Komisijas veiktie aprēķini neatspoguļojot īstenotā dempinga faktisko apmēru un, piešķirot tādu pašu procentuālo daļu, kāda ir *Schades* neapstrādātu lielo ruļļu pārdevumiem, triju citu saistīto pārveidotāju pārdevumiem, tiktu pilnīgāk atspoguļots dempinga apmērs, nav ne faktiskā, ne juridiskā pamata.
- 121 Attiecībā uz faktiskā pamatojuma neesamību *ETPA* apgalvo, ka, tā kā nebija pieejama nekāda informācija par diviem saistītajiem pārveidotājiem, kuri nesadarbojās, un informācija par trešo saistīto pārveidotāju netika pārbaudīta, Vispārējā tiesa nevarēja zināt, ko atspoguļo tieši šo pārveidotāju pārdošanas apjoms. Turklāt, ja *Schades* lielo ruļļu pārdošanas apjoms nesaistītajiem klientiem, kas veidoja lielāko apjomu, tiktu izmantots saistītajiem pārveidotājiem, tas samazinātu dempinga starpību, mākslīgi palielinot lielo ruļļu pārdevumu daļu nesaistītajiem klientiem.
- 122 Attiecībā uz juridiskā pamata neesamību *ETPA* uzskata, ka ne judikatūra, ne pamatregulas 2. panta 11. punkta formulējums neļauj noprast, ka tad, ja nav pārbaudītas informācijas, kas balstīta uz aptuvenu svērumu, dempinga starpība, kas balstīta uz aptuvenu svērumu, liegtu šai dempinga starpībai atspoguļot dempinga faktisko apmēru.
- 123 *Hansol* uzskata, ka pretapelācijas sūdzības pirmais pamats ir jānoraida kā acīmredzami nepamatots.

Tiesas vērtējums

- 124 Vispārējā tiesa apstrīdētā sprieduma 74. un 75. punktā pamatoti ir atgādinājusi, ka pamatregulas 2. panta 11. punktā ir paredzētas divas metodes, lai izmeklēšanas periodā konstatētu dempinga starpības pastāvēšanu, proti, pirmkārt, tā sauktā “simetriskā metode”, kas balstās vai nu uz vidējās svērtās normālās vērtības salīdzinājumu ar vidējo svērto cenu salīdzinājumu visam eksportam uz Savienību, vai arī uz individuālās normālās vērtības salīdzinājumu ar individuālo cenu eksportam uz Savienību attiecībā uz katru konkrētu darījumu, un, otrkārt, tā sauktā “asimetriskā” metode, kuras pamatā ir vidējās svērtās normālās vērtības salīdzinājums ar visu individuālo eksporta uz Savienību darījumu cenām.
- 125 Lai gan minētajā tiesību normā nav noteikta metode, kā aprēķināt svēruma koeficientu starp attiecīgā ražojuma tiešajiem un netiešajiem pārdevumiem neatkarīgajiem pircējiem, no vienas puses, un pārdevumiem saistītiem pārveidotājiem pārveidošanai nelielos ruļļos, no otras puses, tomēr no minētās normas mērķa izriet, ka neatkarīgi no izvēlētas metodes un no tā, kā Komisija to piemēro praksē, tai jāspēj atspoguļot faktisko īstenotā dempinga apjomu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 5. aprīlis, *Changshu City Standard Parts Factory* un *Ningbo Jinding Fastener/Padome*, C-376/15 P un C-377/15 P, EU:C:2017:269, 54. punkts).
- 126 Kā izriet no šā sprieduma 57.–65. punkta, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 84.–87. punktā pamatoti ir uzskatījusi, ka, piemērojot simetrisko metodi, kuru Komisija bija izvēlējusies šajā lietā, tai nebija izdevies ticami atspoguļot īstenotā dempinga faktisko apmēru.
- 127 Tādējādi pretēji tam, ko apgalvo *ETPA*, Vispārējā tiesa skaidri ir norādījusi, kuru pamatregulas 2. panta 11. punkta prasību Komisija apstrīdētajā regulā ir pārkāpusi, proti, prasību, kas atbilst šīs tiesību normas mērķim nodrošināt, lai izmantotā metode atspoguļotu īstenotā dempinga faktisko apmēru.
- 128 Tāpēc iebildums, kas prioritāri izvirzīts pretapelācijas sūdzības pirmajā pamatā, ir jānoraida kā nepamatots.
- 129 Attiecībā uz pakārtoti izvirzīto iebildumu, saskaņā ar kuru pamatregulas 2. panta 11. punkts neliek Komisijai, aprēķinot svērumu, piemērot eksporta cenas noteikšanai izmantoto metodi, ir jākonstatē, ka šis iebildums ir balstīts uz kļūdainu pārsūdzētā sprieduma izpratni.
- 130 No pārsūdzētā sprieduma 83.–87. punkta nekādi neizriet, ka Vispārējā tiesa būtu nospriedusi, ka Komisijai, lai aprēķinātu dempinga starpības svērumu, būtu bijis jāpamatojas uz pamatregulas 2. panta 9. punktu. Vispārējā tiesa ir nospriedusi, ka dempinga starpības starp attiecīgās preces pārdevumiem neatkarīgajiem klientiem un pārdevumiem saistītajiem pārveidotājiem svēršana, ko Komisija piemēroja, neatspoguļo *Hansol* veiktā dempinga faktisko apmēru, kā tas prasīts pamatregulas 2. panta 11. punktā.
- 131 Turpinājumā *ETPA* apstrīd Vispārējās tiesas vērtējumu pārsūdzētā sprieduma 85. un 86. punktā, ka Komisija bija nolēmusi izmantot *Schades* datus, lai aprēķinātu dempinga starpību *Hansol* pārdevumiem pārējiem trim saistītajiem pārveidotājiem, neņemot vērā datus, kas attiecas uz *Schades Nordic*. Jākonstatē, ka šī argumentācija ir vērsta pret faktu vērtējumu.
- 132 Taču no LESD 256. panta un Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta pirmās daļas izriet, ka tikai Vispārējās tiesas kompetencē ir, pirmkārt, konstatēt faktus, izņemot gadījumu, kad šo konstatējumu faktiskā neprecizitāte izriet no šai tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem, un,

otrkārt, veikt šo faktu novērtējumu. Proti, ja pierādījumi, kurus Vispārējā tiesa ir pieņēmusi šo faktu apstiprināšanai, ir atbilstoši iegūti un ir ievēroti vispārējie tiesību principi, kā arī piemērojamie procesuālie noteikumi par pierādīšanas pienākumu un pierādījumu sniegšanu, tikai Vispārējā tiesa var noteikt vērtību, kāda piešķirama tai iesniegtajiem pierādījumiem. Tādējādi šis vērtējums, ja vien nav sagrozīta pati pierādījumu jēga, nav tiesību jautājums, kas jāpārbauda Tiesai (spriedums, 2016. gada 2. jūnijs, *Photo USA Electronic Graphic/Padome*, C-31/15 P, nav publicēts, EU:C:2016:390, 50. un 51. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

- 133 Tā kā *ETPA* apstrīd faktu vērtējumu, nenorādot uz faktu sagrozīšanu, Tiesai nav kompetences lemt par šo jautājumu.
- 134 Turklāt *ETPA* argumentācija, saskaņā ar kuru Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 86. un 87. punktā uzskatot, ka *Schades* pārdošanas apjoma izmantošana triju citu saistīto pārveidotāju pārdošanas apjomam precīzāk atspoguļo *Hansol* īstenoto dempingu, izriet no kļūdainas apstrīdētā sprieduma izpratnes. Šajos punktos Vispārējā tiesa ir konstatējusi tikai to, ka, neņemot vērā faktu, ka no tās rīcībā esošajiem datiem bija redzams, ka ne tikai *Schades*, bet arī viens no trim citiem saistītajiem pārveidotājiem, proti, *Schades Nordic*, tālākpārdod attiecīgos ražojumus neatkarīgajiem klientiem, Komisija bija piešķirusi pārāk lielu nozīmi pārdošanai saistītajiem pārveidotājiem, kas tos pārveido mazos ruļļos, tādējādi palielinot *Hansol* īstenoto faktisko dempingu.
- 135 Visbeidzot *ETPA* uzskata, ka ne tiesu prakse, ne pamatregulas 2. panta 11. punkta formulējums neliedz secināt, ka dempinga starpība, kas balstīta uz aptuvenu svērumu, ja nav pārbaudītas informācijas, neļautu dempinga starpībai pilnībā atspoguļot dempinga faktisko apmēru. Tomēr pietiek atgādināt – kā izklāstīts šā sprieduma 47.–65. punktā, kā arī 124. un 125. punktā, ka Komisijai bija pienākums pārbaudīt *Schades Nordic* datus un nodrošināt, lai tās aprēķini atspoguļotu visu īstenotā dempinga faktisko apmēru.
- 136 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, iebildums, kas pakārtoti izvirzīts pretapelācijas sūdzības pirmajā pamatā, arī ir jānoraida kā nepamatots, un tādējādi pretapelācijas sūdzības pirmais pamats ir jānoraida kopumā.

Par otro pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 137 *ETPA* uzskata, ka pārsūdzētā sprieduma 86. un 87. punktā ir pieļauta tiesību kļūda. Saskaņā ar pamatregulas 18. pantu Komisijai esot atļauts aprēķināt dažādu pārdošanas kanālu svērumu, pamatojoties uz labākajiem pieejamiem datiem. *ETPA* uzskata, *Hansol* to esot apzinājusies, jo izmeklēšanas laikā Komisija tai bija norādījusi nesadarbošanās sekas. Tā kā *Hansol* bija lūgusi, lai trīs saistītie pārveidotāji neaizpildītu antidempinga anketu, tai esot bijis jāzina, ka pārdošanas apjoms tiks noteikts, pamatojoties uz labākajiem pieejamiem datiem.
- 138 Tā kā Komisijai bija plaša rīcības brīvība, lai noteiktu, kas katrā konkrētajā gadījumā ir vislabākie pieejamie dati, un tā kā pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa neesot uzskatījusi, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu faktu vērtējumā, bet gan nospriedusi, ka *Schades* pārdošanas datu izmantošana būtu precīzāk atspoguļojusi *Hansol* dempinga starpību, Vispārējā tiesa esot pārsniegusi savas pārbaudes robežas un prettiesiski aizstājusi Komisijas viedokli ar savu.

139 *Hansol* uzskata, ka pretapelācijas sūdzības otrais pamats ir acīmredzami nepamatots.

Tiesas vērtējums

- 140 Piemērojot pamatregulas 18. panta 1. punktu, Komisija var izdarīt secinājumus, pamatojoties uz pieejamiem datiem, ja ieinteresētā puse nesadarbojas vai sniedz nepatiesu vai maldinošu informāciju.
- 141 Šajā lietā nav strīda par to, ka antidempinga izmeklēšanas laikā *Hansol* lūdza, lai nesaistītie pārveidotāji, izņemot *Schades*, tiktu atbrīvoti no atbildes sniegšanas uz antidempinga anketu. Tāpat netiek apstrīdēts, ka Komisija akceptēja šo pieprasījumu tādējādi, ka tā attiecināja savus lūgumus sniegt informāciju par pārstrādātājiem vienīgi saistībā ar tiem, kas attiecas uz *Schades*.
- 142 Šādu lūgumu nevar pielīdzināt atteikumam sadarboties pamatregulas 18. panta 1. punkta izpratnē. No tā izriet, ka pretēji tam, ko apgalvo *ETPA*, šī tiesību norma šajā lietā nav piemērojama.
- 143 Apstākļi, ka tikai *Schades* atbildēja uz antidempinga anketu un citi saistītie pārstrādātāji bija atbrīvoti no pienākuma uz to atbildēt, neietekmē Komisijas pienākumu ņemt vērā atbilstošos datus, ar kuriem tā varēja iepazīties administratīvajā procesā, lai novērtētu īstenotā dempinga faktisko apmēru. Kā izklāstīts šā sprieduma 49.–51. punktā, Komisijai ir jāņem vērā šie dati, ievērojot pamatregulas mērķi un tai uzlikto rūpības pienākumu.
- 144 Tātad *ETPA* kļūdaini apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pārsniegusi savas pārbaudes robežas un prettiesiski aizstājusi Komisijas viedokli ar savu viedokli, pārsūdzētā sprieduma 85. un 86. punktā uzskatot, ka Komisija saistītajiem pārveidotājiem, kas [attiecīgo ražojumu] pārveido mazos ruļļos, veiktajiem pārdevumiem ir piešķirusi pārāk lielu svērumu un tādējādi palielinājusi faktisko dempingu, ko īstenoja *Hansol*. Pat ja Komisija zināja, ka daļa no attiecīgā ražojuma pārdevumiem *Schades* tika tālākpārdota bez pārveides nesaistītajiem klientiem un ka vismaz viens nesaistītais pārveidotājs, kas nav *Schades*, pārdeva arī attiecīgo ražojumu, tā tomēr uzskatīja, ka visi *Hansol* pārdevumi trim saistītajiem pārveidotājiem, kas nav *Schades*, tika veikti, lai [attiecīgo ražojumu] pārveidotu mazos ruļļos.
- 145 No tā izriet, ka arī pretapelācijas sūdzības otrais pamats ir jānoraida kā nepamatots un līdz ar to pretapelācijas sūdzība ir jānoraida pilnībā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 146 Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktu, ja apelācijas sūdzība ir nepamatota, Tiesa lem par tiesāšanās izdevumiem. Atbilstoši šī reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz tā 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.
- 147 Tā kā saistībā ar pamata apelācijas sūdzību *Hansol* ir prasījusi piespriezt Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā Komisijai spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt ar šo apelācijas sūdzību saistītos tiesāšanās izdevumus.

148 Tā kā *ETPA* pretapelācijas sūdzība ir noraidīta un *Hansol* ir prasījusi piespriest *ETPA* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tai ir jāpiespriež atlīdzināt ar pretapelācijas sūdzību saistītos tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

- 1) Apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību noraidīt.**
- 2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus saistībā ar pamata apelācijas sūdzību.**
- 3) *European Thermal Paper Association (ETPA)* atlīdzina tiesāšanās izdevumus saistībā ar pretapelācijas sūdzību.**

[Paraksti]